

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/37773 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 8 juni 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 juli 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 juni 2007, verzonden op 11 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 24 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. B. Bastein, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

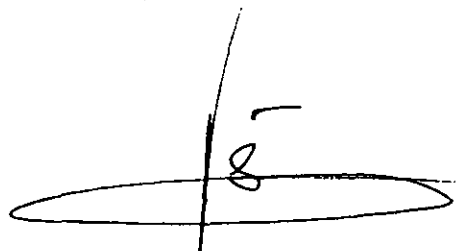
w.g. Bastein
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 september 2007

13-502.

Verzonden: 27 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 06/37773 BEPTDN

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
8 juni 2007

inzake

geboren op , van Sierraleonse nationaliteit,

eiser,
gemachtigde: mr. J.A.W. Enoch, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. J.M. Kobus, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie- en
Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Eiser heeft op 1 september 2001 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 31 januari 2002 is aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d Vreemdelingenwet 2000 (Vw) verleend met ingang van 1 september 2001 geldig tot 1 september 2004.

1.2 Eiser heeft op 2 juli 2004 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. De aanvraag is bij beschikking van 7 juli 2006 afgewezen. Eiser heeft hiertegen beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.3 Het geding is behandeld ter zitting van 21 maart 2007, waar eiser in persoon is verschenen. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 In geschil is of eiser in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd.

2.2 Eiser legt aan de aanvraag ten grondslag dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a danwel onder b, van de Vw.

2.3 Aan de bestreden beschikking, voor zover hier van belang en samengevat, heeft verweerder ten grondslag gelegd dat met de afschaffing van het categoriaal beschermingsbeleid voor Sierra Leone per 16 september 2002 de grond voor verlening van de vergunning is komen

zaaknummer: AWB 06/37773 BEPTDN

blad 2

te vervallen. De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd wordt derhalve afgewezen. Vervolgens stelt verweerder zich op het standpunt dat ten tijde van de verlening van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd geen andere gronden bestonden om aan eiser een verblijfsvergunning asiel te verlenen. Verweerder heeft het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig geacht. Hiertoe overweegt verweerder dat eiser geen documenten of bescheiden heeft overgelogd ter staving van zijn identiteit, nationaliteit, reisroute en asielrelaas, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Verweerder heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Derhalve heeft verweerder geen geloof aan de problemen die eiser heeft ondervonden en zou kunnen ondervinden in het land van herkomst. Evenmin geeft de beoordeling van de huidige situatie ten tijde van de bestreden beslissing daartoe aanleiding.

2.4 Eiser bestrijdt dit besluit en voert daartegen -zakelijk weergegeven- aan dat verweerder ten onrechte zijn arrestatie als ongeloofwaardig heeft bestempeld op de grond dat eiser daaromtrent zeer vage, summiere en vreemde verklaringen heeft afgelegd. In dat verband heeft eiser erop gewezen dat verweerder wel uitgaat van zijn verblijf bij de rebellen, doch niet wil aannemen dat hij is gearresteerd door de politie. Volgens eiser is het aannemelijk dat een ex-rebel door de politie wordt gearresteerd. Verweerder heeft dit miskend en heeft onvoldoende gemotiveerd dat zijn arrestatie als ongeloofwaardig moet worden beschouwd. Onder verwijzing naar het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 25 april 2005 is eiser van mening dat het niet vreemd is dat in een land als Sierra Leone personen willekeurig worden gearresteerd zonder een daaropvolgend verhoor of proces. Ten aanzien van het standpunt van verweerder dat het ongeloofwaardig is dat hij wordt gezocht door de Kamajors heeft eiser gesteld dat hij zich dienaangaande heeft gebaseerd op informatie van zijn oude buurtbewoners. De betreffende buurtbewoners hebben verklaard erin bekend te zijn dat eiser rebel is. Voorts heeft eiser van de heer [naam], een vriend van zijn vader, vernomen dat hij wordt gezocht door de Kamajors. Anders dan verweerder is eiser van mening dat hij zeer concreet heeft verklaard. Ten slotte heeft eiser aangevoerd dat hij wel degelijk tijdens het nader gehoor heeft verklaard dat hij gedurende de acties van rebellen een ondersteunende logistieke rol heeft gehad.

2.5 Ingevolge artikel 13 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien --voor zover hier van belang-- internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.6 Ingevolge artikel 29 van de Vw kan een verblijfsvergunning asiel --onder meer-- worden verleend aan de vreemdeling die een verdragsvluchteling is, die aannemelijk heeft gemaakt gegronde redenen te hebben om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

2.7 Ingevolge artikel 34 van de Vw (zoals dit artikel gold ten tijde hier van belang) kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw kan de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, van de Vw slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Vw, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw voordoet.

2.8 In artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw is bepaald dat de

zaaknummer: AWB 06/37773 BEPTDN

blad 3

verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw kan worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan kan worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 van de Vw, is komen te vervallen.

2.9 Niet in geschil is dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd aangezien het categoriaal beschermingsbeleid per 16 september 2002 is afgeschaft. Mede gelet op het verhandelde ter zitting gaat de rechtbank ervan uit dat het geschil zich toespitst op de vraag of eiser destijds in aanmerking zou zijn gekomen voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 eerste lid, aanhef en onder a, dan wel de b van de Vw..

2.10 Dienaangaande overweegt de rechtbank als volgt.

2.11 Bij de beoordeling van de vraag of verweerder het relaas van eiser in redelijkheid als ongeloofwaardig heeft kunnen bestempelen, gaat de rechtbank uit van het volgende toetsingskader. In de hoofdstukken C1/1.2, C1/3.2.2 en C1/3.3.4 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) is neergelegd dat verweerder het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aanneemt, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoet. Als van dat laatste sprake is, mogen ingevolge artikel 31 van de Vw, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.12 De rechter toetst deze beoordeling van verweerder terughoudend en beantwoordt de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, bezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

2.13 Mede gelet op het verhandelde ter zitting overweegt de rechtbank dat niet in geschil is dat eiser geen documenten of bescheiden heeft overgelegd om zijn identiteit, nationaliteit, reisroute en asielrelaas te onderbouwen. Voorts heeft hij niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen. Gelet op het voorgaande heeft verweerder het voornoemde, op grond van artikel 31, tweede lid, onder f van de Vw, bij de behandeling van de aanvraag betrokken. Dat betekent dat van het relaas van eiser een positieve overtuigingskracht dient uit te gaan.

2.14 Vervolgens dient te worden beoordeeld of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert en daarmee ongeloofwaardig is.

2.15 De rechtbank overweegt dat verweerder zich allereerst op het standpunt heeft gesteld dat de door eiser neergelegde feiten met betrekking tot zijn verblijf bij de rebellen worden

gevolgd. Echter, de feiten met betrekking tot zijn gestelde arrestatie door de politie en de directe aanleiding voor zijn vertrek, waarin de gestelde vrees voor vervolging is gelogen, namelijk dat hij door de Kamajors zou worden gezocht, heeft verweerder niet aannemelijk geacht. Dienaangaande overweegt de rechtbank dat verweerder op juiste gronden in aanmerking heeft kunnen nemen dat eiser vage en summier verklaringen omtrent zijn gestelde arrestatie bij de politie heeft afgelegd. Ook heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat eisers mededeling, inhoudende dat hij niet weet waarom hij is gearresteerd, vaag is. Voorts is het vreemd dat eiser tijdens deze gestelde detentie nimmer is ondervraagd. Eisers stelling in beroep, inhoudende dat volgens het ambtsbericht van 25 april 2005 willekeurige arrestaties voorkomen doet niet af aan hetgeen hiervoor is overwogen, waarbij de rechtbank nog opmerkt dat eiser zelf had verklaard dat hij was gearresteerd omdat hij een rebel zou zijn.

2.16 De omstandigheid dat hij door de Kamajors zou worden gezocht heeft eiser enkel gebaseerd op vermoedens en informatie afkomstig van derden, welke hij op geen enkele wijze concreet nader heeft onderbouwd. Hierbij is van belang dat eiser heeft gesteld dat hij nimmer contact met de Kamajors zou hebben gehad. Eiser is daarnaast bijzonder vaag gebleven over de wijze waarop de Kamajors op de hoogte zouden zijn gebracht van eisers verblijf bij de rebellen. Nu eiser nimmer heeft deelgenomen aan gevechten is het niet aannemelijk dat de Kamajors juist hem als rebel zouden zien en derhalve een bijzondere negatieve aandacht voor hem zouden hebben. Uit het ambtsbericht van 28 september 2001 is gebleken dat in Sierra Leone sinds 2 mei 2001 een doorbraak in het vredesproces op gang is gekomen en vanaf 2001 de ontwapening, demobilisatie en reïntegratie van strijders van het RUF, CDF en AFRC/ex-SLA in Freetown was begonnen. De kans op problemen van onder meer de zijde van de Kamajors is hierdoor geringer geworden.

2.17 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid kunnen concluderen dat van positieve overtuigingskracht in het onderhavige geval geen sprake is. Derhalve heeft verweerder in het bestreden besluit op juiste gronden overwogen dat eiser destijds niet in aanmerking zou zijn gekomen voor een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef, en onder a van de Vw. De rechtbank merkt in dit verband nog op dat verweerder zich op juiste gronden in het bestreden besluit op het standpunt heeft kunnen stellen dat in de beoordeling van de huidige situatie in Sierra Leone, gelet op hetgeen hierover in de door verweerder in het voornemen is opgemerkt, geen grond kan worden gevonden voor een ander oordeel.

2.18 Gelet op hetgeen hiervoor ten aanzien van het asielverzoek is overwogen, is voorts niet aannemelijk dat eiser bij gedwongen verwijdering naar Sierra Leone een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Evenmin zijn andere individuele feiten en omstandigheden gesteld op grond waarvan een dergelijke vrees alsnog aannemelijk moet worden geacht. Eiser kon destijds aan het bepaalde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw derhalve geen aanspraak op een verblijfsvergunning ontleen.

2.19 Ten aanzien van de beoordeling van de situatie ten tijde van het bestreden besluit heeft verweerder zich voorts op het standpunt gesteld dat het relaas van eiser noch de overige thans bekende feiten en omstandigheden afgezet tegen de algemene ambtsberichten over Sierra Leone reden zijn om aan te nemen dat eiser wel in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op één van de gronden van artikel 29 van de Vw. Verweerder heeft dit standpunt naar het oordeel van de rechtbank voldoende gemotiveerd.

zaaknummer: AWB 06/37773 BEPTDN

blad 5

2.20 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

2.21 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.M.D. Aardema, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 8 juni 2007, in tegenwoordigheid van mr. C.G.J.M. Moison als griffier.

de griffier

de rechter

afschrift verzonden op:

11 JUN 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepsschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Handwritten signature and stamp of the clerk (de Griffier)

Rechtbank 's-Gravenhage

Zitting houdende te Utrecht
Vreemdelingenkamer

Postadres: postbus 13023, 3507 LA Utrecht

AANTEKENEN
[] PER FAX ((030) 231 49 14)

De heer mr. J.A.W. Enoch
Postbus 4063
3502 HB Utrecht

Bezoekadres
Vrouwe Justitiaplein 1
3511 EX Utrecht
Telefoon (030) 223 3000
Fax Algemeen (030) 223 3640
Fax AC zaken (030) 223 3698
Fax Bewaringszaken
(030) 223 3649
Rabobankrekening 1923.25.908

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling

Datum
Ons kenmerk

Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

mevr L. Omega
030-2233630

11 juni 2007
procedurenummer 06 / 37773 BEPTDN RE04 SE11
casusnummer

het beroep van te
justitienummer:
CRV-nummer:

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

griffier

ADVOCATENKANTOOR MR. J.A.W. ENOCH

ADVOCATEN EN PROCUREUR

Jan Luykenstraat 2 (hoek Croeschaan)
3521 VC Utrecht

Alle correspondentie
Postbus 4063
3502HB Utrecht

Telefoon: 030 - 23 21 508

Fax: 030 - 23 14 914

E-mail: 084 - 733 3909

e-mail: enoch@enochadvocaten.nl

mr J.A.W. Enoch, advocaat en procureur

mr R. Aboulkir, advocaat en procureur

drs T.D. Enoch, stafmedewerker

De Raad van State
Postbus 20019
2500 EA Den Haag
PER TELEFAX 070 365 1380.

Inzake:
Justitienummer:
Utrecht, 9 juli 2007.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4119	
B	- 9 JUL 2007
ZAANKR.	2007-04750
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft erbij te kennen:) van Siceraloonse nationaliteit, te dezer zake
domicilie kiezende te 3521 VC Utrecht, ten kantore van de advocaat en procureur
mr J.A.W. Enoch die bepaaldelijk door hem is gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger
beroep heeft kennis genomen van de negatieve uitspraak van de Rechtbank te Den Haag
zittinghoudende te Utrecht van 11 juni 2007.

Appellant kan zich hiermede niet verenigen en dient derhalve heden een hoger beroep schrift
in met de navolgende grief,

Ten onrechte overwoog de Rechtbank: dat verweerder zich allereerst op het standpunt heeft
gesteld dat de door eiser neergelegde feiten met betrekking tot zijn verblijf bij de rebellen
worden gevolgd.

Echter de feiten met betrekking tot zijn gestelde arrestatie door de politie en de directe
aanleiding voor zijn vertrek, waarin de gestelde vrees voor vervolging is gelegen namelijk
dat hij door de Kamajors zou worden gezocht, heeft verweerder niet aannemelijk geacht.
Dienaangaande overweegt de rechtbank dat verweerder op juiste gronden in aanmerking
kunnen nemen dat eiser vage en summier verklaringen omtrent zijn gestelde arrestatie bij de
politie heeft afgelegd.

Ook heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat eisers mededeling, inhoudende
dat hij niet weet, waarom hij is gearresteerd, vaag is.

Voorz is het vreemd dat eiser tijdens de gestelde detentie nimmer is ondervraagd. Eisers
stelling in beroep, inhoudende dat het ambtsbericht van 25 april 2005 willekeurige
arrestaties door voorkomen, doet niet af aan hetgeen hiervoor is overwogen, waarbij de
rechtbank nog opmerkt dat eiser zelf had verklaard dat hij was gearresteerd omdat hij een
rebel zou zijn

De omstandigheid dat hij door de Kamajors zou worden gezocht heeft eiser enkel gebaseerd
op vermoedens en informatie afkomstig van derden, welke hij op geen enkele wijze concreet
heeft onderbouwd. Hierbij is van belang dat eiser heeft gesteld dat hij nimmer contact met de
Kamajors zou hebben gehad

(2)

Eiser is daarnaast bijzonder vaag gebleven over de wijze waarop de Kamajors op de hoogte zou zijn gebracht van eisers verblijf bij de rebellen.

Nu eiser nimmer heeft deelgenomen aan gevechten is het niet aannemelijk dat de Kamajors juist hem als rebel zouden zien en derhalve bijzondere negatieve aandacht voor hem zouden hebben.

Uit het ambtsbericht van 28 september 2001 is gebleken dat in Sierra Leone sinds 2 mei 2001 een doorbraak in het vredesproces op gang is gekomen en vanaf 2001 de ontwapening, demobilisatie en reïntegratie van strijders van het RUF, CDF en AFRC/ex-SLA in Freetown was begonnen. De kans op problemen van onder meer de zijde van de Kamajors is hierdoor geringer geworden.

Gelet op hetgeen hiervoor ten aanzien van het asielrelaas is overwogen, is voorts niet aannemelijk dat eiser bij gedwongen verwijdering naar Sierra Leone een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Evenmin zijn andere individuele feiten en omstandigheden gesteld op grond waarvan een dergelijke vrees alsnog aannemelijk moet worden geacht. Eiser kon destijds aan het bepaalde in artikel 29 aanhef en onder b van de Vw derhalve geen aanspraak maken.

Toelichting:

Zoals reeds in het beroepsschrift uiteengezet dat nu verweerder, wel gelooft dat eiser verbleef bij de rebellen, maar niet wil aannemen dat eiser is gearresteerd door de politie. Een ex-rebel door de politie wordt gearresteerd ondanks dat er een doorbraak zou zijn in Sierraleone sinds 2 mei 2001.

Uit andere bronnen zoals het jaarrapport van Human Rights Watch blijkt dat corruptie, slechter rechtshandhaving als risicofactoren gelden voor vrede en veiligheid.

De overheid zou meer moeten doen aan de enorme armoede en werkloosheid onder jongeren. Overheid inclusief rechtbanken en politie, hebben te maken met corruptie en onbekwaamheid. Verweerder kan niet zonder meer voorbijgaan aan het asielrelaas van appellant en deze afstempelen als "vermoedens" en niet geloofwaardig.

Uit het arrest van het Europeesche Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak

tegen Nederland van 11 januari 2007 dient in zaken waarin artikel 3 EVRM een geactualiseerde beoordeling dient plaats te vinden die niet terughoudend dient te worden getoetst, zoal hier in deze zaak.

De enkele niet onderbouwde stelling van de Rechtbank dat er geen andere individuele feiten en omstandigheden waren gesteld waarvan een dergelijke vrees alsnog aannemelijk moet worden geacht is onvoldoende om in het licht van voornoemde arrest van het EHRM te voldoen.

MITSDIEN.

Appellant verzoekt derhalve de Raad van State, rechtdoende om de uitspraak van de Rechtbank den Haag, zittinghoudende te Utrecht te vernietigen en alsnog het verzoek van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen.

't Welk doende.

Mr J.A.W. Enoch

(bijlage: Uitspraak Rechtbank Den Haag onder AWB 06/3773 BEPTDN van 11 juni 2007)